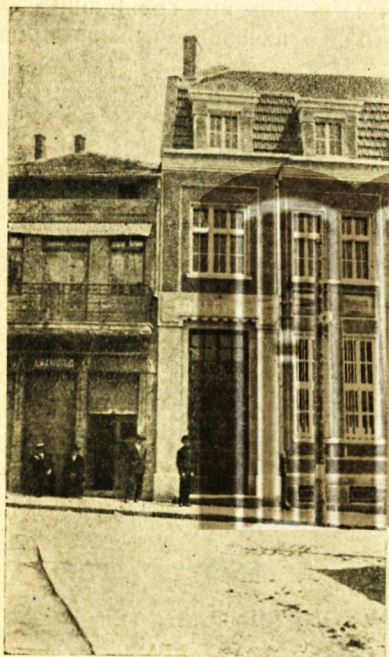

Той, заедно съ тримата си по-стари братя: Анастасъ, Цони и Илия основаватъ въ 1862 година и сега още съществуващата търговска къща Д. А. Буровъ & С-ие въ Горна-Орѣховица и Лѣсковецъ, отъ която въ послѣдствие откриватъ клонове въ Свищовъ и Русе.

Още въ турско време Димитъръ А. Буровъ се занимавалъ съ търговия на пшшуки, овни, кожи, спиртни питиета и разни колониални стоки, като често търговията му го е задължавала да ходи въ Турция и Египетъ, където показ-

валъ вещина и способностъ въ търговскитѣ операции.

Освободителната Руско-турска война въ 1877/78 год. го заварва като издигнатъ търговецъ съ завиденъ капиталъ и широки търговски връзки. Презъ 1873 год. той се оженва за дъщерята на видния тогава първенецъ п. Тодороолу — Кинка, отъ който бракъ ималъ двама синове: Иванъ и Атанасъ, първиятъ отъ които е известния виденъ финансистъ и индустриалецъ днесъ — Иванъ Д. Буровъ, а втория Атанасъ Д. Буровъ — днесъ шефъ на народната партия и бившъ министъръ на България.

Фиг. 39 Банка Д. А. Буровъ & С-ие А. Д.

Дим. А. Буровъ се впуска въ народнитѣ политически борби и бива избранъ нѣколко пѣти за народенъ представителъ отъ Горно-Орѣховската околия. Въ 1898 година той напуска политическото поприще, което се замѣства отъ неговия синъ Атанасъ Д. Буровъ.

Дим. А. Буровъ не е преставалъ да взѣма живо участие въ обществения животъ на града и е известенъ като голѣмъ благодетелъ до самата му смъртъ. Починалъ на 22 ноемврий 1903 година и погребанъ въ двора на църквата „Св. Георги“.